

ledes at Enhver behøver No og Tid til at finde sig tilrette i de Forhold, som vi have oplevet. Men naar det nu forholder sig saaledes, hvilket jeg ikke troer kan benægtes, saa mener jeg, at deri ligger en væsentlig Hindring for at sætte den foreliggende Lov i Kraft for Diebliffet. Hvilken Mening man nu end kan have om det foreliggende Lovforslag; hvad enten man finder det i og for sig absolut forkasteligt eller mener, at Tidspunctet nu er kommet, hvor det er en uundgaelig Nødvendighed at tage imod det, saa troer jeg dog, at man maa være enig i, at det ikke nu er Tiden til at forcere det igjennem, idetmindste ikke som en Tvangslov. Det er paa Begivenhedernes Gang, at jeg støtter denne min Formening om Utilbøieligheden til for Diebliffet at gaae ind paa Lovforslaget, og da vi ikke kunne raade Bod paa de foreliggende Omstændigheder, som vi ikke ere Herrer over, troer jeg, at deri ligger et Vink til, at vi maae lade denne Sag dele Skjæbne med alle andre Anliggender, der angaae Handel og Wandel og Omsætning; jeg siger, jeg troer, at de forhaandenværende Omstændigheder give os et Fingerpeg om, at denne Sag maa indtræde i en vis Hvile, vel at mærke kun for nærværende Tid. Jeg seer ikke nogen videre Fremgang for Sagen i Forholdene, som de nu ere, tværtimod troer jeg, at man maa vente, indtil den Tid kommer, at man kan faae No til at behandle den. Jeg troer, at de Begivenheder, vi have oplevet i vort eget Land, maae have givet os en saadan Erfaring, at man, uagtet denne Sag har gennemgaaet en saa udførlig Behandling, dog kan finde sig besøiet til at standse dermed, men under denne Pause troer jeg netop, at Tiden kunde benyttes meget heldigt og meget godt, naar man benyttede den i en anden Retning end hidtil, i en Retning, som efter min fulde Overbeviisning hidtil har ligget aldeles upaaagtet; jeg mener netop med den ærede Forslagsstiller, at man skulde gaae frem ad mindelig, ad Overenskomstens Bei. Jeg veed meget vel, at der under de heftige Rivninger og Kampe, denne Sag har gennemgaaet, ikke kan have været tænkt paa mindelig Overenskomst, og selv om Tanken derom stundom er opstaaet, saa have vistnok Mange under Begi-

venhedernes Gang vendt den Ryggen, fordi de efter Forholdene og Situationen ansaae det for en Umulighed at realisere den; men jeg vil dog bede de ærede Herrer betænke, at der ikke er, idetmindste mig vitterligt, gjort et eneste positivt Skridt til at foranledige nogen Overenskomst, der er ikke gjort et eneste Skridt for at føre den paa Bane eller skaffe den Fremgang, tværtimod har denne Side af Sagen stadig været upaaagtet, men jeg gjentager, det laa i Situationen, i Begivenhedernes Gang og i de Stemninger og Tilstande, som vare tilstede ved denne Sags Begyndelse. De Overenskomster, der ere komne istand, ere maaskee for største Delen tilveiebragte, netop fordi Sagens egen Natur førte det med sig, at det laa i Parternes velforstaaede Interessé at enes derom. Men idet man saaledes stadig har stillet sig paa Kampens Side, idet man har staaet ligeoverfor hinanden paa en kæmpende Maade — jeg kan ikke noksom gjentage, at jeg erkjender det for at have været en Følge af Begivenhederne — saa har det ogsaa været umuligt at komme ind paa Forligsgebetet. Det har været min fulde Overbeviisning, og jeg troer at have nogen Erfaring i saa Henseende, da jeg i en lang Arrække har bevæget mig i disse Forhold, at Intet har skadet Sagens mindelige Afgjørelse og derved ogsaa Sagens virkelige og tilfredsstillende Fremgang mere end netop den Omstændighed, at man stadig fra den ene Side, endog i de sidste Dage, har havt Trudsel og Tvang ved Haanden. Den har efter min Overbeviisning skadet paa en dobbelt Maade, fordi den under den Agitation, der unægtelig har været tilstede, har vakt Forhaabninger hos Fæsterne, som ikke have kunnet realiseres. Der er opstillet Fordringer, om ikke af dem selv, saa dog af Andre paa deres Begne, som vistnok senere have viist sig uholdbare, men som dog paa den Tid, de bleve fremsatte, have vundet en saadan Indgang og forvoldt saadanne Bevægelser, at der aldeles ikke kunde være Tale om mindeligt Forlig; maaskee have Gemytterne været lidt roligere i den senere Tid, da Sagen har været saa udebatteret, men de have ikke været det tidligere. Det er meget langtfra, at jeg siger dette for at gjøre nogensomhelst Vebredelse, jeg erkjen-